

மலெல்லென அதிரந்த மின்னல், அந்தச்
செல்வக் குழந்தையின் சிரிப்பு! நல்ல
இன்பம் வணைடுவோர் இங்குள்ளார் வாழ
அருஞ்செயல் செய்துதான் அடைய வணைடுமோ!

குளிர வாழைப்புக் கொப்பிழ் போன்ற
ஒளிஇமை விளக்கி வெளிப்படும் கண்ணால்
முதுவையத்தின் புதுமை கண்டதோ
என்னவோ அதனை எவர்தாம் அறிவார்?
தங்க மாதுளைச் செங்கனி பிளந்த
மாணிக்கம் அந்த மதலையின் சிரிப்பு!

வாரீர்! அணைத்து மகிழ்வணை டாமோ?
பாரீர்! அள்ளிப் பருகமாட் டோமோ?
செம்பவழத்துச் சிமிழ்சாய்ந்த அமுதாய்ச்
சிரித்தது. பிள்ளை சிரிக்கையில்
சிரித்தது வையம்! சிரித்தது வானமே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt248>